

את תרפסותיה האוניות של שיטל' ג'נטהץ' של
וכך, אבל באותה קוינו מנגז עוד יותר.
הצעירות הנקה כלום, כת הארון יהזאל כלום
טירישלט, הוסיף על חקוקנו הפעם. מהגינה הראשונה
שנוניה על הצעיר ראיינו לפניו כת אומנתני אמרתי
שייש לו עתיד חשוב בעולמו הנינוחי. כל אחד
הרניש לקל נינוחיה כי לocketתנו אותו בלבו וכבר-כז,
רגשי החערות והחרוטות, הצעירה נסעה להשלמה
בחול, ואטמן היטבה לעשות כי יש לקות ממנה גדולות,
נס הצד הסבורי הצלחה יפתח בנשף הזה, ה'
ו קרוני אל קרי אן תרגינו של מהפיזיון טשלוט
עליכם, וכמו חוץ כן נס רפעם דעת להכנס זום של
עליות וחיס בקרב כל הקחל בשעת קרייאתנו, החרנות
שלו מצטיין, כידוע, בלשינו החיים והשביעית הגעיסת
לאון דריין ישראלי, ולא להם לוח הקחל את קרייאתו
או כתהיהם נס. ואולם, ה' ק. לא ידע אטמן לבטא
היבט אח כל חטלים הרושים שבאו בסיפור הזה, אך אין
רע.

בכל אופן, ראוי וער בחרהען לחתלה ולמהדה
על הנשף הנעים שעיר הפעם, ועל שדע למשך אלנו
את הכתה האוניות הזרושם לטמי הטענית פישט
והעשרה בנגינה ובמספרות.

ירושלים יומם יומם

התחה לבבוד דר' אידה. — אהול, יומם
ב/ בשעה אובע ומי אהווא נערך מה פרידה לכבוד
הה' אידר, הגועץ ניטח חטשי ללוידון, בחותם שדר'
אידר אינו חושב לשוב לעובדו בווער-הצידוי רצוי
חבריו בענודה לברכנו בברכת גאנץ לשלאו' בטלאן
אלגבי, הי' טוונטס רוב יידין, ולאחר שנאטו ה'
אומשען, הגב' סולח, הי' אוננסקן, דר' שטריזו לויין,
ועוד. ענה לכלם דר' אידר וכטלייס אחורות היוצאות
טן הלב' דגדי כתה הוא מצער לעזוב ברנע זה את
הארץ. כי ישוב אלה — אין הוא טסוק וכטוה הוא
נס-נכן שהמשבר הפנוי' שאנו מוחנים בו עכשווין יעבר
בקרובה.

לאחריו שרבנו ערד ה' דוד ילין וווע' חון נפרדר
דר'. איזר מלל יידין ורחתה גנתר בשעה שש וחצי.
בלשכת העוריה. — לפען התק צריך כל

טוכר טשאקוות בכוס לשלאם לעוריה מס' של חט' שה
א חוויזם טשכירות הנטה, בזוז שישנס באלה שעיקר
פרונטס לא טפכירות טשכירות, החליטה העיריה שאלת
ישלטו רק את האוחזים מהבי' שכירות החנות.

עוד טרם החליטה העיריה בדבר החכמת הנזותה
בפומבי, שכפי שיש דיעה טזא בית-החספשת שאן
לה רשות לנוה, אבל הזרעה הזאת מצד המטשלמה עד
טרם הגיעה לרוח.

בטקומות מר אקלעי שהחפער טמזרתו בזוז
נובה כספים, נתנה מר גסימ גניין.

חג ה-קרבן. — לרנלי לת' הקרבן' של
הטשולטם שהחhil ביט' השלישין, הו חטול כל בתיה
הבן סנורים. בשעה שש-כערוב יומם היגו הפקלעים
לכבוד חחן.

הגולים הנרמנים. — אחרי טשא-וותנן
בין הגולים הנרמנים טאי' הנמנאים בעו' בטצרים, ובין
המטשלת החליטה האתרכות להרשות לשבעים נפש
מהם לשוב בסוף החדרש זה לירושלים, וקונזה' אחת
לחיטה' וווער זיגרנו לשוב לנרטניה.

טספור כל הגולים הנרמנים הנמנאים נטצרין
עליה לארכע מזות ווועשים נפש.

כבד רחל. — כנהוג בכל שנה הרבה הקחל
הירושלט לבקע בהחדש אלול אה' קבר רחל אטנו'

שעל דרך בית-לחם. השטשים הצטינו הפעם ותקנו
ופידו את הקבר ואת הבית סכינן, בהשיגם איזה סכום
קטן מהעיר הכללי, טאט השאר חוציאו לע"ע טכיסט
המרשי.

הכבד טחוח ביט' ובלילה מכל משען החדש עד
ערב יוהיכט, טכוניות טיוורתה לנוטעים עובdot כל היום
בין שער יפו וקבר רחל.

פונן האוואר. — אחרי החום הנורא שדר
כערינו ייטים אחדדים, התחלף האוואר לגטורי. החום ייד
וורחות חזקים מושכים. והאוואר נחדר ניטים האלה.
בליליה לפעטם קר.

נישף עטמי לנגינה, וספירות בכיתה-
העם. — (נזהר) אטש נערך הנשף הזה בכיתה-

העם. האולם היה טלא על כל נרוות וולטרות החם
ששור בו לא טהור הקחל להפוך ולהחפור הרבה חעונג
כללו השוחקנו לשטע עוד טעט.

חומייה הטיטוניות של ה' קוובלס ק' שבת
השתתפו בעשרה חביבים וכחוכס גס הכנר הוון מז'

יעחק טריין, נגהה בהצלחה ביחסות את חולט של קריינט.
הגברות עטיאל, הופעה על הפעה ונגינה יפה